

Den næste sag på dagsordenen var:

Afgørelse af formandens forslag om behandlingen af forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks ratifikation af Konvention til Beskyttelse af Menneskerettigheder og grundlæggende Frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, med tilhørende tillægsprotokol, undertegnet i Paris den 20. marts 1952.

Formanden: Mit forslag går ud på, at det foreliggende forslag til rigsdagsbeslutning underkastes 2 behandlinger efter reglerne for lovforslags første og anden behandling, dog således, at de herfor fastsatte frister ikke kommer til anvendelse. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg mit forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om forlængelse af lov om danske skibes forsikring mod krigsfare og forslag til lov om forlængelse af lov om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs.

Valgt blev: *Qvist Hansen, Chr. Christian- sen, Poul Hansen (Svendborg), Johs. E. Larsen, Wiggo Larsen, Mørk, Peter Nielsen, Damsgaard, V. Hauch, Anker Lau, Asger Jensen, Poul Claussen, Marie Antoinette von Lowzow, A. C. Normann og Verner Larsen.*

Den følgende sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ferie med løn.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2929; fremsættelsen findes i tidenden sp. 739).

Formanden: Sammen med denne sag foretages punkt 5 på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring i medhjælperloven (medhjælperens ferie).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2945; fremsættelsen findes i tidenden sp. 739).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Einer-Jensen: Om det foreliggende forslag til lov om ferie med løn ønsker jeg straks

at sige, at det kan mit parti ikke føle sig tilfreds med, idet lovforslaget for det første kun dækker det mest nødtørftige af det forslag, som den af arbejdsministeriet nedsatte ferielovskommission har stillet, og til hvilket et stort flertal har sluttet sig, og for det andet fordi lovforslaget på et meget væsentligt punkt følger kommissionens mindretal og ved den udformning, det har fået, griber ind i bestående organisationsforhold, som det er helt urimeligt at rejse diskussion om.

Det mindretal i ferielovskommissionen, der er tale om, består af 6 medlemmer; hele den øvrige kommission har taget den stilling at anbefale, at der ikke ændres i det nu bestående forhold med hensyn til sæsonarbejdernes ferie. Det punkt, striden står om, er, hvorvidt en arbejder og en arbejdsgiver skal kunne enes om at afvige fra den pligt, der nu er til at give 2 ugers samlet sommerferie. Endvidere drejer det sig om spørgsmålet sæsonfag. I lovforslagets § 4 er som sæsonfag nævnt byggefag, teglværksindustrien, og så siger man som en tilføjelse:

„o. lign., hvor arbejdet kulminerer indenfor tiden 2. maj til 30. september“.

Her foreslås, at arbejdsgiveren — i modsætning til den nuværende ordning med 2 ugers ferie — i denne periode skal kunne gå bort fra dette og kun give 1 uges ferie. Men jeg skal senere gøre nogle bemærkninger om dette spørgsmål og oplyse om, hvad sæsonfag efter min formening er.

I lovforslagets § 1, stk. 1, nævnes det, hvem lovforslaget omfatter, og i stk. 2 gives der nogle undtagelser. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at spørge, om det skal forstås således, at undtagelsesbestemelsen i stk. 2, punkt 1, også gælder de koncessionerede virksomheder. Hvorledes vil de blive stillet i fremtiden? Er det meningen at opretholde den gældende ordning?

I stk. 2, punkt 2, omtales lærlinge, som henhører under lov nr. 120 af 7. maj 1937 og derfor undtages fra denne lovs bestemmelser. Det vil jo sige, at lærlinge, som alle formentlig er enige om faktisk burde have en længere ferie, ikke får den ferieforlængelse, som loven her giver adgang til. Nu ved jeg, at der har været indkaldt til møde om dette spørgsmål i det nedsatte lærling udvalg, og man har, såvidt jeg har forstået, været enig om, at dette spørgsmål bør løses her. Jeg skal derfor ikke undlade at nævne,